

העורך והמייסד הראשון:
ד"ר מלכיאל זוארץ ז"ל
ממשיכי דרכו יב"א: ב. מיכאל, קובי ניב,
אפרים סידון, מעטר: גבי קלומר
כתובת המערכת: רחוב זוארץ 1

ת * זאת היתה השבה שהיתה צריכה להיות * זאת הי

ראיון חגיגי עם שר הבטחון משה דיין

שאלה: ולסיום, כבוד השר, מה בסוף להמוני בתי ישראל?

אם המצרים רוצים מלחמה — אהלן וסהלן

שר: (בשביעות רצון) קודם כל, שנה טובה כמובן. ושנית — יידע כל בית ישראל שצה"ל ערוך, מוכן, מצוייד, ומאומן לשמור על העם ועל המדינה. וברשותך אוסיף גם מלה אחת למדינות ערב: אתם רוצים מלחמה — אהלן וסהלן...
שאלה: תודה לך כבוד השר.

טנקי-שלל...
שאלה: האם אתה צופה הגברת פעור לות הטירוור נגד אזרחים בארץ ובחו"ל?
שר: (חמור-סבר, יותר משמץ זעם בקולו) אני רוצה לחזור להדיש שלא ננהל משאומתן עם קבוצות-טרור. לא נ"כנע לסחטנות ונכה במחבלים בכל מקום ובכל שעה. לגופו של עניין — למדנו לטפל במכת הטירוור. למדנו לנטרל אותם, להערים עליהם, להשיב להם באותה מטבע. ופרשת "סבנה" תוכיח. אם הם רוצים עוד "סבנות", הם יקבלו אותן!

אינני סבור שאנו עומדים בפני סכנת מלחמה בתשע השנים הבאות. הקיום הנוכחיים הוכיחו עצמם כמרתיעים, ומדיניות ערב יודעות בבירור שאין להן כל סיכוי לזכות בהישגים משמעותיים. הן בגלל עצמתן הערוכה של צה"ל, והן בגלל אופיים המרתיע של הקווים בסואץ ובגולן.

שום טנק מצרי לא יחצה התעלה

שאלה: ובכל זאת, אם יתחילו המצרים במלחמה, מה תהיה תשובתו של צה"ל?
שר: (מחייך) צה"ל לא ביוזב את זמנו בשבע השנים שחלפו מאז ששתיהם. אם המצרים יתפתו לתקוף, צפויות להם הפתעות בלתי-נעימות ביותר, בהחלט בלתי-נעימות. מלבד מערכות-נשק מתוחכמות ו-איכות הלוחם הישראלי, אסור לשכוח ש"כפני המצרים עומד מכשול-המים האנטי-טנקי הגדול והמשוכלל בתבל — תעלת סואץ. הטנק המצרי היחיד העשוי לעבור אל הצד הישראלי של התעלה — הוא

במחון

בפרוס השנה החדשה, הלכנו אל שר הביטחון, מר משה דיין, לשמוע מה בפיו אל העם, הערכות, השגות, מסקנות, ואולי אף שמץ קצהו של סיפור התעצמותו המופלא של צה"ל.
השר, לבוש מיקטורן צבאי, לראשו כובע המצחייה החביב עליו, נינוח, לעיתים מחייך, רק עינו הבהיקת מעידה על המתח העצום בו חי ופועל האיש.
שאלה: כבוד השר, חלפו שבע שנים של שקט יחסי בגבולות, שבע שנים של התבססות בקוים החדשים. שבע שנים של שיגשוג. האם אין זה שקט המנבא סערה?

אין סכנת מלחמה בתשע השנים הבאות

השר: (בביטחון, יורה את מילתיו בקצב, אך כל מילה שקולה ומחושבת).

ציונות

בחמש עינים עם מתנחלי קנרית

עינים, וקודם כל עינים. עינים מכל הצבעים ומכל הגוונים המביטות בך במין תום שכוה, במין להט שכוה, עד שאינך יכול שלא להשפיל מבטך אל מול הטוב הזה שהן מרעיפות עליך. עינים, ואחריהם שפתיים. אדומות, סמוקות, לחות משהו. כוססות קנה קש או נקמצות בהחלטה נחושה של נוער זהב פשוטו כמשמעו. ללא פאתוס. שפתיים חיוורות וחשוקות. שפתיים נישאות אל מול צניזם משתולל וניהיליזם מתפרע. ולבסוף סנטר. חד וחלק, גס ושעיר גם יחד.
באתי לראיין את מתנחלי קנרית במלאת חצי שנה להתיישבותם בחורבות העיר הסורית קונייטרה. באתי לשאול, לתהות, להתלבט עימם יחדיו; וסופי שחזרתי טהורה יותר, זכה יותר, בוטחת יותר. ואולי, ואין זו מליצה, ישראלית יותר, טובה יותר.
היינו מכוונסים בתוך חדרון קטן צופה אל מול דמשק. אחמד רעה את הבקר ומוסטפה הכין קפה ריחני לכולנו. (את היחסים שבנינו לבין התושבים ניתן להגדיר רק במילה אחת — נפלאים). הם דיברו ואני הקשיתי. הם ענו ואני רשמתי. ויותר משרשמתי — שמעתי.

יעקב: לבנינו קנרית היא תחילתה של עיר בת רבבות תושבים, עם נמל עמוק מים וכל המשתמע מכך. ברגע שתפסנו את מקומם של הסורים שוב לא יחזרו חנה לעולם.

דורית: לא ייתכן הסכם שלא ישאיר את קונייטרה (קנרית) בידינו. לאה: נקודה כמו שלנו היא עמדה קדמית שתעצור את האויב עד לבואו של הצבא.

משפחת המתנחלים המאושרת בקנרית מימין: יעקב, איציק, דורית, לאה, מוטי, דליה ואני (עומדת)

איציק: אני רואה את חמש השנים הקרובות כשנות ביסוס לקנרית והפיכתה לנווה-מדבר ואבן שואבת אלפלי צעירים וצעירות. יש לנו הבטחה של השר גלילי ושל הממשלה ששום הסכם לא יחזיר את קנרית לטורקים. ואם חלילה יבוא הסכם כזה על גופנו — אנו נישאר. ואיך אומרים, מפה לא יזינו אותנו גם בבולדוזר (צחק כללי), גם בבולדוזר.

האלוף מוטי סער ורעייתו רות כפי שהם נראים בציורו של צביקה הצר.

(מיל), מוטק'ה טראח חלקי חילוף עבור מערכת הבטחון.
ראש הצבא הגנרל אלעזר בן-חור, מוקף בשתי יפהפיות נורדיות, שוחח בלהט עם איש החברה הגבוהה אדון (דון) ליאון, עליו היתה תלויה כושיית ענקית מן הדרום שהגיעה בתחילת הערב עם הסופר מרדכי (מוטה) גורי, שנעלם לאחר מכן עם פורטו-גלית קטנה לתוך אחד החדרים.
תוך כמה שעות נעלמו כל המוזמנים, בי זוגות בשלשות ובחבורות, אל בין חדרי הווילה כשהם שרים בקול שירי מולדת ורק רות סער נשארה בקומת הקרקע לחזות שוב ושוב בציוור הנפלא של צביקה הצר, שצייד אותה ואת בעלה האלוף בפוחה מלכותית כיאה להם.

סיפתח למסבות ראש-השנה היה ביום ה' השבוע בוילה של קבלן העפר יחיאל (חולי) ביצור, שם פתחה רות סער, אשתו של מפקד החייל — אלוף מרדכי (מוטי) סער, את תערוכת ציורי השמן של הציייר האופנתי צבי (צביקה) הצר, שאשתו דליה היא אחותו של האלוף סער.

בפתיחת התערוכה, המוצגת באולם קומת-הקרקע של הווילה, נערכה תצוגת אופנה בהשתתפות דוגמניות הצמרת דינה דונו וטליה (טלי) איפור, שהצטרפו לאחר מכן לחוגגים במסיבת הגג והזמר יהויה ג'ניוס הנעים לנאספים בקולו הערב.

את כמויות האוכל האדירות הכין למען האורחים מסעדן הצמרת ג'קי (ג'ק) המרטיש ששחט לכבוד המאורע 12 כבשים תמימים כמניין שבטי ישראל והן הוגשו על מגשי כסף בידיהן החינניות של חיילות עטויות לבן המשרתות בלשכתו של אלוף פיקוד צפון-מזרח נוריאל (גירון) קיסר הנשוי לאחותה של המשוררת זרדה בן-פור, אשתו היפהפיה של העתונאי הבכיר יוסף (יוסק'ה) בן-פור.

בן-פור עצמו ניראה מסתובב כל הזמן ליד שר הבטחון וצמרת הצבא שהתגודדו באחת מפילות הגג, ביחד עם כמה קצינות ודוגמניות והאינו ליאון-לואיס שפר מפי המשורר, כותב מקאמות התהילה, חיים (חיימון) חרוני, שזכה לטפיחות שכס מידיו השריריות של התעשיין שבתי (שאבי) בום, שמפעלו מייצר בשותפות עם אלוף

חברה

ישראל היא כיום מעצמה הנופלת בכוחה רק מארה"ב וברח"מ (מתוך הקדמת אלוף עזר וויצמן)

חדש בשוק פורמאט מהודר

אלבום

שבע שנות שלווה

בהוצאת ש.ש.ש

תמונות, מאמרים, ציורים וראיונות מהווי ארץ ישראל השלווה

אם נרצה נוכל תוך שעה לכבוש את הארטום (אלוף אריאל שרון בדברי הסיים)

הנחות דוועדי עובדים ויתומים